

ROZDZIAŁ 7

Infekcje dróg moczowych i organów płciowych

W pracy opublikowanej w 1937 roku („Minnesota Medicine”, październik 1937, s. 670-673) amerykański badacz J.E. Crewe przytacza niezwykle przykładowy przykład wyleczenia świądu sromu.

Pacjentka miała 64 lata. Jej stan był poważny. Skóra wokół sromu w tylnej części strony wewnętrznej uda była stwardniała i sina. Liczne, podejmowane próby leczenia okazały się nieskuteczne. Kobieta była bardzo znerwicowana i nie mogła spać. Po rozpoczęciu leczenia przy zastosowaniu maści z aloesu, kontynuowano podawanie środków uspokajających. Uczucie intensywne pieczenia i swędzenia zmniejszyło się prawie natychmiast. Po upływie dwóch tygodni skóra powróciła do stanu prawie normalnego, a swędzenie ustąpiło całkowicie.

Pochwała niesubordynacji?

Na początku moich poszukiwań materiałów do tej książki, Ginette, siostra mojej znajomej, skarżyła się na zapalenie pochwy. Zasugerowałem jej, aby zastosowała aloes. Wiedziałem, że był on tradycyjnie używany w tego rodzaju infekcjach. Znajoma przezornie udała się jeszcze do lekarza, który potwierdził tę dolegliwość. Zapytała go, czy aloes będzie skuteczny w jej przypadku. Lekarz odniósł się z ironią do tego rodzaju leku i przepisał jej antybiotyki.

Po powrocie do domu, Ginette leczyła się przy pomocy aloesu przez kilka dni, nie brała żadnych antybiotyków. Gdy tylko poczuła, że jest zdrowa udała się ponownie do lekarza. Nie powiedziała mu ani słowa o aloesie i sprawiała wrażenie, że wykonała posłusznie zalecenia lekarza przyjmując antybiotyki. Lekarz orzekł, że jest zdrowa.

Badania udowadniają

Wiele badań, przeprowadzonych *in vitro* oraz *in vivo*, wykazało działanie bakteriobójcze aloesu wobec różnorodnych mikroorganizmów chorobotwórczych, wywołujących infekcje narządów płciowych. Na początku lat 70-tych, lekarze amerykańscy E.R. Zimmermann i R. Sims, z Dallas Micro-Essay, wypróbowali działanie aloesu wobec *Candida Albicans*, który wywołuje zapalenie pochwy i inne infekcje grzybicze.

Ci sami naukowcy badali również skutki działania aloesu na drobnoustroje *Trichomonas vaginalis*, który powoduje liczne infekcje pochwy. Oczywiście nie mogli pominąć w badaniach działania aloesu pospolitego na opryszczkę, o czym wspominał już grecki lekarz Dioscorides w I-szym wieku n.e.. Według doktora Simsa, aloes pospolity jest „wirusobójczy wobec czterech wirusów opryszczki, w tym wirusa opryszczki zwykłej i półpaśca”.

Rzeczywiście opryszczka narządów płciowych i opryszczka warg dobrze reagują w przypadku zastosowania aloesu. Wiele osób sygnalizowało mi uzyskanie wspaniałych rezultatów. Nic nie wskazuje na to, że aloes definitywnie eliminuje opryszczkę, ale bardzo szybko likwiduje jej okresowe pojawianie się. W przypadku opryszczki warg jest to niezmiernie korzystne, ta przypadłość przynajmniej nie pozbawi nas przyjemności wyjścia z domu, lub wyjazdu na wakacje.

Sposób działania i sposób użycia

Natychmiastowym i najbardziej widocznym skutkiem użycia aloesu, jest złagodzenie uczucia mrowienia i swędzenia. Następnie zlikwidowane są bakterie i grzyby. Jest to cecha szczególnie cenna latem, ...a właściwie w każdej porze roku. Ciepło i wilgoć sprawiają, że rejon narządów płciowych staje

się środowiskiem sprzyjającym rozwojowi różnorodnych bakterii i grzybów. Może to prowadzić do pojawienia się zaczerwienienia i świądu. To samo odnosi się do innych części ciała: palców u nóg, owłosionej klatki piersiowej, pach, miejsc podrażnionych przez biustonosze itp.

Można również spróbować zlikwidować brodawki na narządach płciowych poprzez kilkakrotne powtarzanie leczenia. Ale należy być wytrwałym.

W infekcjach dróg moczowych należy używać aloesu pospolitego w postaci płynnej w aerozolu. W przypadku niewielkich infekcji na pewno uzyska się szybko dobre rezultaty.

Warto również wypróbować działanie aloesu w przypadku poważnych infekcji wenerycznych. Przynajmniej przez jakiś czas! Aloes jest nietoksyczny, nie ma więc nic do stracenia, za to dużo do zyskania. Tym sposobem, będzie można uniknąć stosowania leków, działających znacznie „brutalniej” (antybiotyków). Jeśli szybka poprawa nie nastąpi, nic nie stoi na przeszkodzie, żeby używać go dalej, gdyż w połączeniu z innymi lekami będzie działał efektywnie zarówno wewnętrznie, jak i zewnętrznie, choćby łagodząc bóle i podrażnienia skórne.

KILKA PRZEPISÓW Z MEDYCYNY WG AYURVEDY (tradycyjnej medycyny indyjskiej)

W medycynie wg Ayurvedy chętnie używa się aloesu pospolitego w przypadku kurczy mięśniowych w czasie menstruacji, infekcji pochwy i szyjki macicy, lub pojawiania się okresowo opryszczki pochwowej. W swojej książce „*Ayurveda, the Science of Self-Healing*”, znany lekarz wg Ayurvedy, Vasant Lad wskazuje na sposoby leczenia, lub złagodzenia tych dolegliwości:

- ◆ **Kurcze mięśniowe w czasie menstruacji:** należy zażyć jedną, albo dwie łyżeczki do kawy świeżego miąższu aloesu ze szczyptą czarnego pieprzu.
- ◆ **Choroby pochwy i szyjki macicy:** wypełnić irygator jednym litrem letniej wody, dodać dwie łyżki do zupy świeżego aloesu pospolitego oraz dorzucić dwie szczypty ostrzyżu długiego *Curcuma longa* (tradycyjny środek dezynfekcyjny w Indiach). Stosować trzykrotnie, co dwa dni.

- ◆ **Objawy opryszczki pochwowej:** wymieszać dwie łyżki do zupy aloesu pospolitego z dwiema szczyptami, wspomnianego już, ostryżu długiego. Stosować lokalnie wieczorem przed snem, w ciągu całego tygodnia.

BEZPŁODNOŚĆ SPOWODOWANA ZABURZENIAMI W MIESIĄCZKOWANIU

Żywica aloesu i aloes w postaci sproszkowanej posiadają właściwości środka wywołującego miesiączkowanie i zostało to już uznane przez medycynę oficjalną. Innymi słowy aloes leczniczy (a nie miąższ!) ułatwia, a nawet przywraca miesiączkowanie. Dzieje się tak dlatego, że aloes powoduje przekrwienie.

Mógłby również, jak się wydaje, wpływać korzystnie na płodność kobiety, u której występują zaburzenia w menstruacji. Potwierdziły to dwa badania przeprowadzone w 1972 roku i omawiane na XVI Indyjskim Kongresie Położniczo-Ginekologicznym.

W jednym z tych badań, prowadzonych na królikach, zastosowanie sproszkowanego aloesu do wewnątrz pozwoliło na zwiększenie ich płodności. Oprócz tego, uzyskane mioty były bardziej liczne.

Drugie badanie obejmowało 250 przypadków niepłodności u kobiet – w 85% nastąpiło wyleczenie.

HEMOROIDY

Rozszerzenie żył w odbytnicy i w odbycie powoduje powstawanie guzów żyłakowych, bardziej znanych jako hemoroidy.

Okolo 25% ludności, cierpi na nie, w pewnych okresach swego życia. Zaparcie chroniczne, przyzwyczajenie do zmuszania się do oddawania stolca, ciąża, złe odżywianie, siedzący tryb życia, a nawet długie wysiadanie na sedesie(!) – oto wystarczająca ilość czynników, które powodują powstawanie hemoroidów.

Hemoroidy nie leczone, powodują przede wszystkim świąd i różnego rodzaju wydzieliny. Jeśli, oprócz tego, pożywienie jest ubogie w błonnik, kał będzie twardy i może podrażniać hemoroidy, aż do wystąpienia krwawienia.

W lżejszych formach choroby, można zmniejszyć bóle, spożywając produkty zawierające błonnik, a także inne, które powodują stolce miękkie. W najpoważniejszych przypadkach ból przedłuża się i przeszkadza w poruszaniu się. Można zastosować czopki, ale czasami niezbędne jest leczenie operacyjne.

Zrówno w stanach lekkich, ale i poważniejszych, aloes pospolity jest doskonałym środkiem na hemoroidy. Jest to zresztą jeden z klasycznych sposobów używania różnorodnych odmian aloesów leczniczych. W pierwszym wieku n.e., Dioscorides wspominał o tym w swojej znanej księdze: „De materia medica”.

W Indiach lekarze wg Ayurvedy tradycyjnie już, przepisują pigułki na bazie aloesu, żeby zahamować rozwój hemoroidów.

W przypadku hemoroidów, aloes pospolity może być doskonałym środkiem łagodzącym lub leczniczym, szczególnie wtedy, gdy zawiodły klasyczne metody leczenia. Niektórzy, uciekli nawet spod skalpela, właśnie dzięki aloesowi pospolitemu. Posiada on także właściwości znieczulające, które są niezmiernie ważne w momencie kryzysu.

Aloes w leczeniu hemoroidów, może być użyty w różny sposób:

◆ Należy wprowadzić do odbytnicy sporą ilość mięszu aloesu, dostępnego w sprzedaży, (obowiązkowo zastosować aloes w mocnym stężeniu, w celu uzyskania odpowiednich rezultatów). Jeśli poprawa nie następuje, po jakimś czasie, dodać jeszcze mięszu. Leczenie należy powtarzać codziennie, przez co najmniej tydzień.

◆ Można również kupić czopki z aloesu, albo przygotować je domowym sposobem. Jeśli posiada się miąższ, który jest dostępny w sprzedaży, należy go uformować na kształt i wielkość czopków, owijając w folię aluminiową. Tak przygotowaną, potrzebną ilość czopków wkłada się do zamrażarki, aby stężały i stwardniały.

Aby ich używać, wystarczy tylko rozwinąć z folii. Oprócz wszystkich tradycyjnych właściwości aloesu, zamrożone czopki dają efekt „odświeżający” i w większym stopniu złagodzą bóle. Ta metoda jest powszechnie stosowana np. w Puerto-Rico.

- ◆ Zamiast czopków można po prostu zastosować małe kawałki miąższu wykrojonego ze świeżego liścia. Najlepiej używać dużych liści, po wcześniejszym i bardzo dokładnym usunięciu skóry. Nie może być nawet najmniejszego śladu żółtawego soku.
- ◆ Nie należy zapominać o tym, że istnieją również małe pigułki homeopatyczne z aloesu! W wielu przypadkach okażą się skuteczne zarówno same, lub jako uzupełnienie innych metod leczenia.
- ◆ Tak prowadzone leczenie, można uzupełnić nasiadówkami. I wtedy dodaje się koncentrat aloesu pospolitego do wody.
- ◆ Bez względu na zastosowaną metodę, należy pić sok z aloesu pospolitego, w celu wyregulowania funkcjonowania jelit.

Należy pamiętać o tym, że wszystkie tradycyjne preparaty z aloesu o dużym stężeniu aloiny (*Aloes z Barbados*, itp.) nie są wcale zalecane w przypadku hemoroidów. Po przejrzeniu opracowań farmaceutycznych można przekonać się, że hemoroidy stanowią jedno z głównych przeciwwskazań dla stosowania aloesu aptecznego (z powodu jego gwałtownego działania na jelita). W żadnym przypadku, nie dotyczy to świeżego aloesu pospolitego, lub aloesu dostępnego w sprzedaży, ani tym bardziej homeopatycznych granulek aloesowych.